

BIOTZ BIKO PEN BAT.

Chorichoa, chorichoa,
 ¿Zér ari zera kantari,
 Orren triste zure penak
 Zabaldurik munduari?
 ¿Zér nai nazu pipipika
 Esan gauz oyekin neri?
 Kantazazu chorichoa,
 Aditutzen nago zuri.
 Chorichoa, chorichoa,
 Egon arren arbolian
 Etzaitut ikusten nola
 Zaudezen osto tartian;
 Zure kantak esaten dit
 Zaudezela or gañian;
 Orla dira nere penak
 Daudenian biotzian.
 Bai! bai! emen, chorichoa,
 Ortara gaude jarriyak,
 Igaroturik negarrez
 Izaten gera guziyak.

.

¿Ez dizu pipi geiago
 Egiten zure kabiya,
 Otz otzak daudezelako
 Zituzun chito chikiyak?
 ¡Ai, gaisoa! chorichoa!
 Zu bezela naiz arkitzen,
 Zuk bezelako antsiyak
 Ditutelako sentitzen.
 Zuk dezun kabiya gisa
 Seaska nuben izaten,
 Nere maite polit chiki
 Aritzen zana jostatzen.
 Bañan orain, chorichoa,
 Ez daukat inor seaskan,
 Egan egan juan zitzaidan
 Seask otza lajarikan:
 ¡Ai gaisoa! chorichoa,
 Kantazazu goi goitikan,
 Gure penak aditzaten
 Aingeruak Zerutikan.

FRANZISKO LOPEZ ETA ALEN.